

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21-22 листопада 2024 року**

УДК: 378.11+371.201+658.401.2
У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнєшук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач науково-методичної лабораторії управлінської діяльності та забезпечення якості освіти, старший викладач кафедри філософії освіти КЗВО «Одеської академії непевної освіти Одеської обласної ради» , к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №7, від 26 грудня 2024 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21-22 листопада 2024 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського , 2024. 134 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2
© Університет Ушинського, 2024

оточуючих, експертів, реклами, статусу освітньої установи та її бренду, рейтингу, «котирування» диплома ЗВО.

Специфічними особливостями освітніх послуг, з одного боку, є соціальна значимість, великомасштабність і унікальність, значна диференціація за видами підготовки, а з іншого – відсутність матеріально втілення, невіддільність від джерела, пов'язаність зі споживачами, непостійність за якістю, недовговічність та ін. Як і будь-які послуги, освітні послуги неловимі/невідчутні, оскільки їх важко оцінити, використовуючи будь-які фізичні показники; результат обслуговування не може бути збережений і завжди різний – навіть в освітніх програмах із високим рівнем стандартизації різні споживачі різною мірою одержують освітні послуги; споживач сам залучений до операційного процесу – це збільшує ймовірність того, що кожна операція буде унікальною.

Все це визначає освітні послуги як найскладніший продукт над ринку. Становлення ринкової економіки, наслідком якої стало формування нових виробничих відносин, призвело до того, що освітня послуга, з одного боку, перетворилася на товар, а з іншого, стала найважливішим чинником розвитку конкурентної боротьби, інструментом, що сприяє ефективному функціонуванню сучасного виробництва, людським ресурсом, що визначає тенденції розвитку суспільства, якість та рівень життя. І в такому ракурсі освіта як споживча послуга є безперечним благом, оскільки вона сприяє формуванню споживчої цінності у вигляді знань, компетенцій, навичок та умінь.

Література

1. Шеломовська О., Мельник Р. Задоволеність освітою як соціальна проблема. Розвиток основних напрямів соціологуманітарних наук: проблеми та перспективи: збірник матеріалів XI Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Кам'янське, 16-17 травня 2024 р. Кам'янське, 2024. С. 92 – 95. URL: <https://www.dstu.dp.ua/uni/index.html#science>.
2. Bauman Z. The Individualized Society. Polity Press, 2003. 259 с.
3. Про освіту : Закон України № 2145-VIII від 5 верес. 2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>.

Ю Ін'є, Китай

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ КИТАЮ

Ще у 2010 р. за результатами Всекитайської наради викладачів іноземної мови в ЗВО був прийнятий стратегічний документ – «Ідея реформи вищої освіти та професійної освіти іноземними мовами у XXI столітті: думка експертів». Він досі виступає своєрідною дорожньою картою іншомовної підготовки у Китаї та визначає принаймні вісім напрямів.

Перший напрямок пов'язаний із впровадженням у вищу освіту концепції “Інтернет+” та застосування інформаційно-комунікаційних технологій. З 1990-х

років стрімкий розвиток Інтернету привніс величезні зміни у навчальне середовище та методи вивчення іноземних мов. На додаток до підручників Інтернет також став вікном для студентів, що дозволяє здобувати знання та розширювати свій кругозір. Використання онлайн-навчальних платформ у групах іноземної мови не еквівалентне підвищенню мотивації студентів до навчання та підвищенню ефективності навчання. В Китаї досить популярна онлайн-платформа для навчання, Chaoxing Learning Pass, яка має дуже багатий функціонал, що охоплює всі аспекти щоденного навчання. Названий напрямок передбачає впровадження ідеї навчання протягом усього життя, посилення підготовки кадрів, використання повною мірою сучасних методів та інформаційних технологій, просування сильних сторін та уникнення слабких місць, а також зробити так, щоб це краще слугувало викладанню.

Другий напрямок розвитку іншомовної освіти визначається просуванням ініціативи «Один пояс – один шлях», що вказала напрям розвитку державного викладання іноземних мов у Китаї. В даний час в країні все ще існують проблеми з викладанням іноземної мови в коледжах та університетах, які потребують поліпшення. У майбутньому ми маємо поступово збільшувати глибину та широту викладання іноземної мови, удосконалювати мову, розширити сферу викладання та зміцнити здатність студентів застосовувати іноземні мови для задоволення потреб, розвитку талантів у галузі іноземних мов у рамках реалізації ініціативи «Один пояс – один шлях». У рамках цього напрямку розвиток іншомовної освіти розглядається у взаємозв'язку з розвитком глобальної економічної інтеграції та мультикультурних обмінів, які потребують розвитку навичок володіння іноземною мовою у студентів.

Третій напрямок пов'язаний з удосконаленням викладання іноземних мов та його спрямованості. Перспективною є ідея, що мова – це не зразок поведінки, а дзеркало, що відбиває думки. Даний напрямок полягає у низці положень: викладання іноземної мови має бути викладанням певного навчального змісту; необхідно йти «від навчання мовних навичок до навчання змісту», «Душа мови – у змісті», «Мова – носій культури», «Мова без змісту та культури може бути лише основою мови». Викладання мови повинно вестися не на основі тексту, а живою англійською мовою з душею. Мова невіддільна від мислення. «Мислення – це справжня кінетична енергія та природний механізм вивчення мови. Інтелектуальний зміст системи може запустити справжнє мислення тих, хто вивчає мову, щоб розвинути невичерпну і невичерпно потужну природну енергію для вивчення мови. Коли китайські студенти, які вивчають англійську, занурюються у знання та отримують задоволення від систематичних енциклопедичних знань, вивчення мови відбувається природним чином, так що англійська, яку вони природно вивчають, є одухотвореною і живою англійською. І тоді, можливо, вже не буде такої дівчини, про яку містер Сюй Гочжан часто говорив у своєму житті: “Після розмов про погоду більше не буде слів” [1].

Четвертий перспективний напрямок розвитку іншомовної освіти можна визначити як «стійкий розвиток викладання іноземних мов, наукових досліджень та інновацій». Переглядаючи академічні доповіді, обміни думками

та дискусії, неважко виявити, що ідеї викладання іноземних мов та досліджень “інноваційного викладання та формування науково-дослідних команд для досягнення сталого розвитку викладання іноземних мов викладачами та інновацій у наукових дослідженнях” привертають дедалі більшу увагу академічної спільноти. Даний напрямок розвитку іншомовної освіти у Китаї також визначається зміною ролі викладачів іноземної мови у навчальному середовищі від традиційної моделі до диверсифікації.

П’ятий напрямок розвитку іншомовної освіти у Китаї пов’язаний з ідеєю розпочинати вивчення іноземної мови якомога раніше. Розумно розпочинати вивчення іноземної мови з початкової школи, у критичний період мовного розвитку дітей. Вивчення іноземних мов у початковій школі необхідно з низки причин: цьому етапі діти чутливі до звуку, ритму та інтонації. Вони наважуються вимовляти звуки, слова та речення, які відрізняються від їхньої рідної мови; допитливість дітей не пригнічується; дітям подобаються ігри, малювання та багато іншого. Їм подобаються різні речі, привнесені іноземними мовами.

Шостий напрямок передбачає використання міжпредметного контенту щодо іноземної мови задоволення реальних потреб у спілкуванні. Необхідно підтримувати допитливість учнів та їх ентузіазм у вивченні іноземних мов. «Вчителі повинні надавати учням приємний та змістовний досвід навчання. Вони повинні поєднувати зміст інших предметів, які вони вивчають щодня, з вивченням іноземної мови та повною мірою використовувати наявні у учнів знання, здібності та життєвий досвід здійснювати викладання» [1]. Зробивши викладання іноземної мови реалістичним, можна зробити викладання у класі динамічнішим.

Сьомий напрямок розвитку іншомовної освіти пов’язаний з реалізацією принципу орієнтованості на студента в процесі викладання іноземної мови. Цей принцип надає великого значення зв’язку між внутрішнім розвитком учнів та зовнішнім середовищем. Викладання іноземної мови здійснюється відповідно до природного процесу навчання та законів розвитку учнів; надає велике значення емоціям, інтересам, хобі, стилю навчання тощо, ставленню до учнів як особистостей загалом.

Восьмий перспективний напрямок розвитку іншомовної освіти пропагує інтерактивну комплексну модель викладання англійської мови. Цю модель можна стисло охарактеризувати як інтерактивну комплексну модель навчання іноземної мови. У ній учні розглядаються як основна група, наголошується на ефективному внеску, достатньому результату і повноцінній взаємодії, заохочується активне спілкування та співробітництво, приділяється увага загальному пізнанню, всебічно інтегруються предметні знання, органічно інтегруються мовні навички та знання з предмета. Інтерактивне комплексне навчання іноземної мови за умови, що вчителі дотримуються орієнтованої на учня підтримки сім’ї учня та уваги школи, що повною мірою використовуються переваги ресурсів, ефект від вивчення іноземної мови учнями, безумовно, значно покращиться [3].

Таким чином, йдуть дослідження у напрямку побудови багаторівневої та диверсифікованої моделі викладання іноземної мови, заснованої на китайській дійсності та відповідно до законів цілісної освіти.

Література

1. Ван Веньбінь До якого предмета належить іншомовна освіта? *Навчання іноземних мов*. 2018. №39(01). С. 44-50 (кит. мовою).
2. Ван Лу Напрямок розвитку та гарячі точки викладання іноземних мов у 21 столітті. *Науково-технічна інформація Хейлуңцзяна*. 2013. № (09). С. 168-169 (кит.мовою).
3. Ван Хайнаня Про розвиток публічного викладання іноземної мови у коледжах та університетах у контексті сучасних комунікацій «Один пояс - один шлях». *Науковий журнал*. 2021. № 22. С. 36-38 (кит.мовою).
4. Гун Тунсі. Розвивати іншомовну освіту в нашій країні, ґрунтуючись на реалістичних національних умовах. *Китайський журнал соціальних наук*. 2019. №1775. С. 1-5. (кит.мовою).
5. Сунь Юмей. Тенденція розвитку викладання іноземної мови у коледжах та університетах нашої країни. *Успіх (Освіта)*. 2012. №10. С. 201 (кит.мовою).

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК КЕРІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ	
Шеломовська О. ОСВІТНЯ ПОСЛУГА: СОЦІОЛОГІЧНЕ ОСМИСЛЕННЯ СУТНОСТІ ТА ЗНАЧЕННЯ	120
Ю Іньє ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ КИТАЮ	122